

vendig mellem på den ene side en løsning, der tilgodeser planlægningens formål og på den anden side en løsning, der tilgodeser hensynet til, at grundbeskatningen sker efter de virkelige værdier. Udfaldet af dette valg må afhænge af den vægt, man tillægger planlægningslovgivningens samfundsmæssige formål i forhold til ønsket om en beskatning af de virkelige værdier.

Den afvejning mellem to sæt samfundsmæssige hensyn, der således kan blive nødvendig, anser udvalget sig imidlertid efter sin sammensætning ikke for at være egnet til at foretage. Udvalget må derfor i denne henseende indskrænke sig til at pege på de ovenfor anførte momenter, der kan være af betydning for afvejningen, idet udvalget sluttelig skal bemærke:

Hvis udfaldet af afvejningen bliver, at man vælger det alternativ at tillægge planlægningsformålene prioritet, vil dette resultat efter udvalgets opfattelse nås på en enklere måde ved at lade grundværdien for alle ejendomme, der faktisk anvendes til landbrug o. lign. i yder- og landbrugszoner, ansætte efter bondegårdsreglen uanset jordens handelsværdi. Har man først valgt at tillægge planlægningsformålene prioritet, finder udvalget nemlig ikke, at der er grund til at acceptere den yderligere komplicering af administrationen, som ville blive en følge af en ordning, der fastholdt vurdering i overensstemmelse med handelsværdien, men samtidig ville give en skattefritagelse for den del af handelsværdien, der oversteg den landbrugsmæssige værdi. Såfremt man vælger den her anførte vej at lade vurderingerne foregå efter bondegårdsreglen, må bestemmelsen i § 14, stk. 5, herefter helt udgå.

Hvis man omvendt vælger at lade alle ejendomme, for hvilke det faktiske prisniveau indicerer udstykningsforventninger, selvom de er beliggende i yder- og landbrugszoner, beskattes af handelsværdien, vil det være nødvendigt at fjerne bindingen af vurderingen i disse zoner til § 14. For at opnå dette, bør der da formentlig gennemføres en ny lovbestemmelse i § 14, stk. 5, der fastslår, at vurderingen af landbrugsejendomme i disse zoner dog skal ske efter § 16 i de tilfælde, hvor jordens handelsværdi overstiger den landbrugsmæssige værdi.

Udvalgets lovudkast angående § 14, stk. 5,

er udformet alternativt under hensyn til de anførte to muligheder.

7. Der gælder for tiden en række bestemmelser om lempelse i grundskatterne for landbrugsejendomme. Kun den sognekommunale grundskyld berøres ikke af lempelserne. Der er dels tale om en konjunkturbestemt lempelse af amtskommunal grundskyld i henhold til den kommunale ejendomsskatte-loves § 6, dels om videregående midlertidigt gennemførte lempelsesordninger såvel vedrørende amts- og købstadkommunal grundskyld som vedrørende statsgrundskyld og grundstigningsskyld.

Efter den kommunale ejendomsskatte-lovs § 6 ydes der af statskassen til regulering af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme amtskommunerne et årligt tilskud på 1,2 mill. kr. for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest forudgående kalenderår er mindre end 4,5. Lempelsen efter denne bestemmelse tilkommer alle ejendomme, der helt eller delvis er noteret som landbrug. Lempelsen kommer de pågældende ejendomme til gode på den måde, at påligningen af den amtskommunale grundskyld for disse ejendomme sker med en lavere promille end for de andre ejendomme i amtskommunen. Ved lov nr. 411 af 18. december 1963 om regulering af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme i skatteåret 1964-65 er for dette skatteår de ejendomme, der efter lov nr. 221 af 31. maj 1963 er blevet vurderet efter § 16, dog blevet udskudt af lempelsen efter § 6.

De midlertidige lempelsesordninger går for skatteåret 1964-65 ud på følgende:

Af midler, der på finansloven er stillet til rådighed for landbrugsministeriet, udreder staten til brugerne af landbrugsejendomme den disse ejendomme pålignede amtskommunale grundskyld, der derfor ikke opkræves hos ejerne. Til landbrugsejendomme efter denne ordning henregnes alle ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Ejendomme, der i henhold til loven af 31. maj 1963 er vurderet efter § 16, holdes kun uden for denne ordning, såfremt ejeren har mindre end halvdelen af sin indtægt fra vedkommende land-